

ถึงเวลารักคนอื่นบ้างหรือยัง? จาก...แม่หน่วย ๑๐๐ หมื่นชาติ

นำเสนอเมื่อ : 16 พ.ค. 2552

แมวน้อย ๑๐๐ หมิ่นชาติ...ถึงเวลารักคนอื่นบ้างหรือยัง

เมื่ออ่านหนังสือ แมวน้อย ๑๐๐ หมิ่นชาติ หนังสือภาพสำหรับเด็กสัญชาติญี่ปุ่น
ที่หลายคนชื่นชอบ ตอนแรกก็นึกว่าจะเหมือนกับหนังสือภาพสำหรับเด็กทั่วไป
แต่อ่านละเอียดให้มุมมองและแนวคิดสำหรับผู้ใหญ่ดูด้วย เมื่อเรามีความรัก, นั่นคือสิ่งสวยงาม
หากเราไม่รู้จักความรัก เหมือนเราขาดอะไรซักอย่าง ดังเจ้าแมวน้อยที่ต้องเวียนว่ายมาเกิดอีกเป็น ๑๐๐
หมิ่นชาติ

หากเด็กเล็กๆ อ่านก็คงจินตนาการเล่นๆ วู่วงจะเกิดเป็นแมวของใครดี
เราสามารถสอนเรื่องความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ สุดท้ายก็ตบท้ายเรื่องควรมีความรักต่อคนอื่น

อีกประเด็นที่ชอบคือ การเป็นตัวของตัวเองนั่นดีที่สุด
นั่นคือชาติสุดท้ายของแมวน้อยที่ไม่ได้เป็นแมวของใคร
จนสามารถค้นพบความรักซึ่งเป็นความรักที่ดีที่สุด ดังประโยค "แมวน้อยรักแมวขาวกับลูกแมวน้อยๆ
ยิ่งกว่าตัวเองเสียอีก"

การให้ความรักต่อผู้อื่นเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง คิดถึงผู้อื่นก่อน
เป็นสิ่งที่ต้องการในสังคมปัจจุบัน
ดร.อาจง ชุมสาย ณ อยุธยา เคยสอนไว้ว่า หากเราจะรับรู้อะไร ต้องพิจารณาว่า
ดีต่อผู้อื่นไหม ดีต่อตัวเองไหม (อาจารย์สุขุม อัจฉราวุฒิชัย มีเพิ่มไว้ว่า ดีต่อโลกไหม) แล้วคอยรับรู้
เป็นอีกมุมมองของการรักผู้อื่น

หรือกับคนรักอาจ ใช้หนังสือเล่มนี้ช่วยได้ บอกเขาว่าคุณคือแมวขาวของผมในชาตินี้ครับ
คิดว่าจะหาโอกาสไชบางนะ

อ่านเรื่องนี้แล้ว ทำให้จรรโลงความรักให้อยู่คู่กับโลกได้
สมแล้วที่หลายคนชื่นชอบหนังสือเล่มนี้

ส่วนนี้เป็นความคิดเห็นส่วนตัวในบางประเด็นที่ขอมองต่างมุม
คือการร้องไห้กับการพลัดพรากจากสิ่งที่เรารัก มันเป็นเรื่องที่ต่างจากที่เรายึดถือ
เมื่อเราพลัดพรากจากสิ่งที่เรารัก ต้องไม่ร้องไห้ ดร.วรภัทร ภูเจริญ เคยสอนว่าเราต้องดูจิตตัวเองให้ทัน
ให้ใจสติดูกายให้ทัน กลามเนื้อสว่นไหนเปลี่ยนแปลง รู้เสียก่อน สุดท้ายต้องไม่ร้องไห้
เพราะเราเข้าใจถึงเหตุปัจจัย ว่ามันเป็นเช่นนั้นเอง หากเราทำได้ ก็จะไม่ขวนขวาย
ไม่ต้องมาเกิดใหม่เพื่อทดสอบบทนี้อีก นี่เป็นอีกเรื่องที่ผมคิดว่าผู้ใหญ่ควรรู้เมื่ออ่านเล่มนี้